

FEJÉRMEGYEI NAPLÓ

Előfizetési árak:

Helyben hazhoz hordva, vagy vidékre postán küldve egy hóra 10 korona, negyedévre 30 korona, fél évre 60 korona, egész évre 120 korona.

Előfizetés és kézjegyvétel Szent István-ter 1. Telefon sz. 208.

Felelős szerkesztő: Hajós József.

Furcsák

az emberek. Mikor veszedelemben vannak, jajgatnak, nyöszörögnek, igérnek hetel-havai, fogadnak javulást, mert tudják jól, hogy aki szereti, keresi a veszélyt, elvész abban. Mikor még a „paradicsomi” boldogságban vergődünk, volt sósajtózás, volt mellveregetés, számbómbánom, volt önféjezés — hangzóttak a falak minderre; csak úgy röpödték a jó föltételek, halomra gyűltek az ígéretek; v. i. beszéd: csak még egyszer láblójunk ki a bajból, egészen újak leszünk, óvatossá — majd meglátja a világ; hogy nem fogunk többet kacérkodni, becsinítani, nem nézünk se jobbra, se balra, hanem megyünk az egyenes úton, a sártalan, a szeplőtelen terepon.

Ilyenek voltunk a vörös veszedelemben. Még az elmúlás után is tartottuk magunkat, álltunk erősen. S vajjon miért? Mert nem fujt a szél, nem volt alkalom, nem volt kínlat. Telik az idő s mi vagyunk, akik voltunk, nem akarunk megváltozni. Megjelennek a régi újságok, az ismeretes szövegek, megjötték, de a megszokott, vész tartalommal, a régi, naroktólálló stílusban. Van most kelte a rengeteg papírosnak. Veszti boldogboldogtalan, szegény és gazdag, művelt és kevésbé ismertetők, vásárolja a sok-sok keresztény ember.

En már csak a régiúti maradt, és a konzervatív, azaz az újságolvasásban konzervatív, de a konzervatív szemlében nagyon is liberális. Ha én megbízható, keresztény lapot jaratok, — keserő a másik, — mit szól a világ, kinevet, kigunyol, ez pedig nekem fáj. Így gondolkozni, gyöngeség, gyávaság, férfiatlanság. En olvas-hatok bármit, — kérkedik már harmadik, — nekem nem árt. Tegyük fel, amit nem igen hiszek, hogy neked nem árt, de árt másoknak, árt a te rossz példád, árt a keresztény ügynek, amelyet támogatnod kellene.

Hát hol van az a témédnek bizonykodás, fogadkozás, hol vannak az erős föltételek? Itt csak eddig birtuk? Most már biztonságban érezzük magunkat? Aki a tüzzel játszik, megégeti a kezét. Még nem tanultuk, nem okultunk, nem szenvedtünk eleget? Tegyük félre mindenféle álokoskodást, vetkőzzünk ki gyávaságunkból, elbizottságunkból és megfontoltan, jövőbelátóan, energikus szigorral álljunk és állítsunk mindenkit a keresztény nemzeti sajtó szolgálatába.

Különbön idézhetjük Kapisztrán Szent János fájdalmas felkiáltását: „Jaj Magyarországnak! Jaj Magyarországnak!”

Lakatos Dénes dr.

A Központi Sajtóvállalat

RT. egyik vezérférfiának nyilatkozata az új sajtó-organumokról.

A Központi Sajtóvállalat Rt. egész vezérkara ott áll már az iróasztaloknál, amikor beépünk a szobába... Körülnéztünk. Koroskörüli hatalmas asztalok: az egyiklen elére állított levelezőlapok ezrei, indulóban a vezérkar messzi katonáihoz, uttoró pionírijeihez: apró faluk plebanosaihoz, szalmafedeles iskolák mestereihez, dunántúli városok lelkes tanáraihoz, al-toldi tanyaorvosokhoz, magyar asszonyokhoz — a hardi parancs-csal: gyülekezettek a zászló alá; tartósatos toborzót serögünk részere. — A másik asztalon hatalmas halomban újság, röpírát, plakát, tojlyóirat: az ellentábor boulevard hírnéinek vonított ívöltése minden ellen, ami keresztény és igazán — magyár... —

A városzoba tele van-emberekkel: szerkesztők, írók, riporterek, rajzolóok, szedőgyerekek, újságszarnányok — a táborok. Most van a reggeli rapport... Vegre mi is sőjra kerüünk? — Hirt szereplünk külden a keresztény magyar sajtó megindulásáról.

— Es a Központi Sajtóvállalat Rt.

A napköz megvan. A Központi Sajtóvállalat a mino kormányt a Szélemi Termékek Országos Vezető Keresztény Szövetségének hálá Istennek, csak 200 000 koronát kezel el belőle. A többi a Pénztézeti Központban van elhelyezve. A kilenc millió belértéke persze ma alig négy millió, tehát megint fokozott lelkesedéssel és aldozatkészséggel kell a keresztény magyarságnak a mi ügyünket felkarolnia.

Hogy eddig meg rem indulhattunk, annak főleg a papírhány az oka.

A mi szavunktól lesznek hangosak a pesti utcák. Reggel a Nemzeti Újságot hordják széjjel, nagyserűen megszerzett arisztóliák; délután es este a naplappá alakult *Uj Nemzetek* tog konkurrálni a zsidó sajtó boulevard lapjával. Az elsőnek Turi Béla, az utóbbinak Molnár István a szerkesztője; nevüköz nem kell kommentár. A legjobb erőket szerztük meg lapjaink számára, hogy csak egyet említsék: a gazdasági rovat vezetője Serényi Gusztáv lesz. Gondoltunk a falu népére is. — A nép szavával a nép lelkéhez

szólunk a Magyar Újságban. Felvesszük a harcot a képes riport-lapokkal is. *Képes Krónika* címen heu lapot adunk; sikerült meg nyerni a legügyesebb rajzolókat, a legüregbb fotografusokat, a legjobb tollu írókat; ugyanannyiba fog kerülni, mint az Erdekes Újság, de igérjük, hogy jóval többet fogunk nyújtani érte.

Általában úgy iparkodunk, hogy pénzümber és politikus, orvos és kisparos, tanár és földműves bendük elsőmgu tájékoztatot talájon. Sok olvasnivalót és szórakoztatót akarunk nyújtani a családnak: a nagyapáknak, a mamáknak és — a bakisoknak is.

Mi itt benn készen vagyunk, szeretettel indulunk el, csak azt kérjük, hogy szeretettel is fogadjanak. Ne zárják be előttünk az ajtót, ahol kopogtatunk, ahol új szemlélet, magyár-érzést, keresztény gondolatokat akarunk szét-árasztani...

Pogány a kosfejű.

A szabaddóművesek és radikálisok lapja a „Világ” minap — a cenzura engedélyével — ezt a nagyon találó arcképet rajzolta Pogány József vörös vesérről, a ripacs Napoleontól:

Igen, — mondta egy zömök és meglehetősen kövér ember az autó mellett és végigsimogatta drótszerű, kemény haját — igen, volt e forradalomnak egy pszichológiai pillanata, amikor eszéjjára koronáztathattam volna magát.

egyedül khatrinájában is erősen polipak külsője fejű, aki egyenlőtlenül duzzadt két arcfelével, sűrű szemöldökével, nyugodt, puhajajkával, düledt szemével és az orrától a szájig lehúzódo érteki vonalával felülden hasonlított az utolsó Bourbon királyra, bizonyos XVIII. Lajosra, fölöttébb komolyan és az alomra emlékeztésnek azzal a halk rezignáció-jával mondta ezt, amelyben még fölesendül egy kis remény is, hogy bátha, talán még nem is mult el ez a pillanat, esetleg visszajön es akkor... Óh, akkor... bizonyára nem lehet másképp. Szent István koronájának helyét kell foglalnia ez akaratos, farcsa zsidó újságíró, forradalmár, hadvezér es minden egyéb csunya, szinte koszerű fején.

Ez a Vármegyeon volt, május 1-én, az Urnak 1919. esztendejében.

Aki eredményesen akar hirdetni, az lapunkban hirdet, mert Székesfehérvárott es megyénkben a legolterjedettebb lap a „Fejérmegyei Napló.”

Táviratainkból.

A Nemzet Újság munkatársá beszelgetést folytatott Friedrich miniszterelnökkel, aki egyebek közöli ezeket mondotta: szeríntem a keresztény block ma a való keresztény Magyarország és ebből a rélelből tágitani soha nem fogok. En nem indulhatok Budapest után, en Magyarország után indulhatok csak. Szavával kapom a Dunántúrról a sürgönyöket: kitarás a keresztény politikában! Bizonyos, hogy nagy ellentétek várnak még elismítésre es nem győzöm eléggé hangsúlyozni, hogy tárt karokkal fogadom minden nemzeti alapon álló pártnak es csoportnak támogatását es hogyha ezekkel karöltve tudnék haladni, ez korántsem jelenthetné kiűzött programom nemzeti keresztény jellegének feladását. Ettől a programtól semmiféle alku, semmiféle egyezkedés soha el nem tántoríthat.

A Nemzeti Kaszinó szept. 25-én Teleki Pál reflektálva Vázonnyiról cikket ír, melyben egyebek közt ezeket mondja: Vázonnyinak nem a nemzet feje fája, szívének minden dobbanása agyafut, eszének minden erőlködése ugyanazon egy dologra tor, amiért egész életén át küzdött: érvényesüléshez juttatni es ha, baj van, végtelékig védeni a maga jáját.

Az aug. 11-iki kormányrendelet alapján a pénztézetek minázon betéteknek es átutalásoknak, amelyeket március 21. óta helyeztek el, csak egygyötöt ismerték el. A pénzügyminiszteriumban rendeltetveket készítették, melynek értelmében a muliban förtött betétesek es átutalások teljes értékeinek ismértéinek el, bármily pénzben történt is a teljesítés.

A Pesti Napló közli Hock János egyik levelét Pozsonyból, ahol 8 hetig ül fogságban. Hock ugyanis Julius közepen külföldre akart menni kelen, de csak Pozsonyig jutott el es ott börtönbe került. Hock azt írja levelében, hogy csak 1920 után fog visszatérni hazájába. Már kiszabadult a fogságból, elutazott Ppzenyből, de hogy hová, nem tudja.

A legfelsőbb tanács elfogadta Foch tábornagy javaslatát, hogy minden negyed év végén katonai szakértők menjenék Németországba es a német hadsereg létszámát megállapítsák.

Az országos központi árvizgáló bizottság, Degre Miklós tábla bíró elnökletével tanácskozást folytatott a kereskedelmi, népjóléti es belügyminiszteriumok kiküldöttjeivel, hogy a mai nehéz beszerzési es szállítási viszonyok miatt az összes cikkek maximális árát megszüntessék. Az árvizsgáló bizottság ezentul nem a maximális, hanem

Egyes szám ára 40 fillér.

Keresztény csak keresztény lapot olvasson!

